

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2011-05-31

Närvarande: F.d. justitierådet Inger Nyström, f.d. regeringsrådet Lars Wennerström och justitierådet Eskil Nord.

Schablonbeskattat investeringssparkonto och ändrad beskattning av kapitalförsäkring

Enligt en lagrådsremiss den 12 maj 2011 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om investeringssparkonto,
2. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
3. lag om ändring i lagen (0000:0000) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
4. lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt,
5. lag om ändring i taxeringslagen (1990:324),
6. lag om ändring i lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
7. lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483),
8. lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter,
9. lag om ändring i lagen (0000:0000) om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter,

10. lag om ändring i socialförsäkringsbalken,
11. lag om ändring i skatteförfarandelagen (0000:000),
12. lag om ändring i lagen (0000:0000) om ändring i skatteförfarandelagen (0000:0000).

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunnige Erik Sjöstedt och rättssakkunniga Sofi Nyström.

Förslagen föranleder följande yttrande av Lagrådet:

I lagrådsremissen lämnas förslag om en ny, schablonbeskattad, sparform: investeringssparkonto. Syftet är att ge fysiska personer möjlighet att enkelt spara i finansiella instrument. Schablonbeskattningen innebär att det för innehav av finansiella instrument skapas ett undantag från den konventionella kapitalbeskattningen. Undantaget består av att kapitalvinster inom sparandet inte beskattas och att motsvarande förluster inte är avdragsgilla, men att en schablonmässigt beräknad avkastning ska tas upp som intäkt och beskattas på vanligt sätt med skattesatsen 30 procent.

Konstruktionen med investeringssparkonton företer, även om det finns avgörande skillnader, stora likheter med s.k. depåförvaltade kapitalförsäkringar där försäkringstagaren själv kan styra hur hans försäkringskapital ska placeras i olika finansiella instrument. Värdepappershandel som sker inom ramen för kapitalförsäkringen samt utdelningar och räntor utlöser inte heller någon kapitalvinstskatt, utan i stället utgår i dagsläget en schablonintäkt på försäkringskapitalet i form av en avkastningsskatt baserad på föregående års genomsnittliga statslåneränta. Ett införande av en schablonbeskattad sparform i form av investeringssparkonto kommer således att medföra att det tillskapas i jämförelse med sparande i kapital-

försäkringar ett i flera avseenden likvärdigt alternativ för sparande i direktägda finansiella instrument.

När det uppstår skillnader mellan beskattningssektorer, där en sektor kan antas sammantaget ha fått en relativt sett förmånligare behandling än andra sektorer, är det ofrånkomligt att det uppkommer incitament att försöka åstadkomma överföringar mellan sektorerna på ett sådant sätt att innehavare av ett kapital i finansiella instrument kan dra nytta av båda sektorernas skatteregler beroende på situationen i varje enskilt fall. Regeringen har önskat att åstadkomma ett regelverk runt den nya sparformen som förebygger sådana överflyttningar av kapital som skulle kunna ge oavsedda skatteförmåner. Skattereglernas komplexitet är väl känd och obestridd. Komplexiteten leder oundvikligen till att regler som dels ska åstadkomma en för den enskilde enkel sparform, dels ska förhindra skatteläckage får en detaljeringsnivå som allmänt sett inte är önskvärd, särskilt inte när det är fråga om en sparform som främst vänder sig till den enskilde och inte till de institutionella spararna. Som nyss sagts är emellertid en sådan konsekvens av de syften reglerna samtidigt ska tillgodose i det närmaste oundviklig och får därför godtas. Även om det slutligen skulle kunna ifrågasättas om de ytterligare syftena med lagstiftningen – att minska skattefelen vid försäljning av värdepapper samt låta den enskilde på ett enkelt sätt få kontroll och överblick över det underlag som ska ligga till grund för beskattningen av hans eller hennes innehav och handel med finansiella instrument – fullt ut kan uppnås med den nu föreslagna regleringen, anser Lagrådet ändock att det nu framlagda förslaget, som är gynnande för den enskilde och bygger helt på frivillighet, kan godtas.

Lagrådet vill likväl framhålla vikten av att införandet av denna nya reform får ta den tid som det kan antas behöva för att tillämpningen

av reglerna hos de enskilda, hos bankerna och andra finansiella institut samt hos Skatteverket ska kunna förberedas och underlättas.

I remissen föreslås också anknutna ändringar i beskattningen av andra sparformer såsom kapitalförsäkringar, svenska som utländska, samt ett antal följdändringar i annan lagstiftning.

När det gäller ändringarna i reglerna för avkastningsskatt har de till syfte bland annat att komma till rätta med det förhållandet att en försäkringstagare genom att återköpa delar av försäkringskapitalet kan minimera eller få till följd att ingen avkastningsskatt alls utgår. Lagförslaget i denna del framstår som väl motiverat och avvägt. Lagrådet har inte heller i övrigt något att erinra mot genomförandet av de föreslagna ändringarna rörande beskattning av kapitalförsäkringar.

Lagrådet återkommer till införandet av de nya reglerna under rubriken Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.

Vad härefter gäller enskildheter i de olika lagförslagen har Lagrådet följande erinringar.

Förslaget till lag om investeringssparkonto

8 §

I lagen betecknas genomgående finansiella instrument som inte är att anse som investeringstillgångar, vilka i princip inte får finnas på ett investeringssparkonto, som "otillåtna tillgångar". Även om en sådan definition kan ha ett visst pedagogiskt värde kan den också leda fel då den lätt leder tanken till tillgångar som det är förbjudet att överhuvudtaget inneha. Det torde inte heller i annan lagstiftning

förekomma att man betecknar i och för sig godtagbara föremål och företeelser som inte omfattas av viss lagstiftning som otillåtna. Lagrådet hyser förståelse för svårigheten att finna ett ersättningsord eller -begrepp för otillåtna. En möjlighet skulle, i de flesta av de föreslagna bestämmelserna, vara att beteckna de avsedda tillgångarna som "främmande" tillgångar. Detta förutsätter att 8 § kvarstår, men med lydelsen "Med främmande tillgångar avses i denna lag finansiella instrument som inte är investeringstillgångar."

Enligt Lagrådets mening bör det dock övervägas om begreppet "otillåtna" alls behövs. Såvitt Lagrådet kan bedöma torde nämligen begreppet kunna utmönstras och 8 § således utgå. Lagrådet återkommer till denna sak under 32 §.

10 §

Lagrådet föreslår att paragrafen ges tillägget "utan några begränsningar" för att klargöra att på ett investeringssparkonto i och för sig får förvaras även kontanter utan anknytning till omsättningen av finansiella instrument.

16 §

16–19 §§ innehåller bestämmelser rörande förvaring av tillgångar på ett investeringssparkonto. I 16 § stadgas därvid att det på kontot, med vissa undantag, endast får förvaras investeringstillgångar och kontanta medel. Bestämmelsen har närmast karaktär av definitionsbestämmelse och bör därför lämpligen, jämte den rubrik som föregår paragrafen, placeras i anslutning till definitionsbestämmelserna i lagen. Övriga paragrafer, 17–19 §§, kan dock efter omnumrering lämpligen kvarstå på sina platser.

32 §

I paragrafen sägs att om information enligt 30 eller 31 § inte lämnas ska marknadsföringslagen, med vissa undantag, tillämpas. För att klart ange att fråga endast är om just den information som definierats i paragrafens första mening föreslår Lagrådet att den andra meningen får följande lydelse:

Informationen ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket marknadsföringslagen.

Med beaktande av det nu anförda och om tanken på att 8 § ska utgå godtas skulle lagen om investeringssparkonto, med vissa redaktionella ändringar i övrigt som uppmärksammas under föredragningen, kunna erhålla den lydelse som framgår av bifogad bilaga till Lagrådets yttrande.

Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklara-
tioner och kontrolluppgifter

15 kap. 7 §

Enligt förevarande paragraf finns en uppgiftsskyldighet som kommer att gälla för andelar i investeringsfonder efter det att de förtecknats på ett investeringssparkonto. En sådan uppgift behövs dock inte för beskattning eftersom skatten på schablonintäkten ersätter skatt på kapitalvinster. Det föreslås därför att ett undantag från första och andra styckena ska införas genom ett nytt tredje stycke.

Undantaget har dock blivit olyckligt formulerat. I tredje stycket sägs nämligen att "Denna paragraf" inte gäller för andelar i en investeringsfond efter det att dessa förtecknats på ett investeringssparkonto.

Den konstruktionen leder till att det avsedda undantaget inte kan tillämpas, eftersom undantagsbestämmelsen befinner sig i den paragraf som inte gäller, enligt tredje styckets ordalydelse.

Denna ej avsedda effekt av den valda konstruktionen kan undvikas om orden "Denna paragraf" ersätts av "Första och andra styckena" eller "Skyldigheten enligt första och andra styckena", jfr andra stycket i den nu föreslagna lydelsen av 44 kap. 22 a § förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (0000:00)

Lagrådet hänvisar till vad som anförts i fråga om förslaget till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Enligt lagrådsremissen ska den nya lagen om investeringssparkonto träda i kraft den 1 januari 2012. De till lagen anknutna reglerna om beskattning, taxering m.m. och om avkastningsskatt ska träda i kraft så att de i huvudsak ska tillämpas första gången vid 2013 års taxering. Detta ikraftträdande kompliceras i hög grad av att det just vid det kommande årsskiftet är planerat att en hel del lagar som berörs av förevarande förslag också kommer att ändras med anledning av andra lagförslag som lämnats till Lagrådet. Det tydligaste exemplet är den pågående lagrådsgranskningen till en ny lag om skatteförfarandet. Det är fråga om omfattande ändringar som också berör förevarande lagförslag.

Ett ytterligare exempel på de komplikationer som uppstår är förslaget om ändring av taxeringslagen (lagförslag 2.5 i lagrådsremissen). Det

är fråga om en följdändring i 1 kap. 1 § den lagen. Ändringen avser fastställelse av skatteunderlaget. Ändringen måste träda i kraft så att den kan tillämpas vid 2013 års taxering. Av det skälet föreslås att ändringen ska träda i kraft den 31 december 2011. I lagrådsremissen Skatteförfarandet föreslås i övergångsbestämmelserna till den nya lagen om skatteförfarandet att taxeringslagen ska upphöra att gälla vid utgången av 2011, men fortsatt ska tillämpas för 2013 och tidigare års taxeringar. Det är alltså så att förslaget i förevarande lagrådsremiss om ändring i taxeringslagen ska träda i kraft den sista dagen som lagen är avsedd att gälla. Motsvarande situation uppkommer beträffande andra lagar som också är föremål för förslag i remissen om skatteförfarandet och ska upphävas med anledning av förslagen i den lagrådsremissen, men likväl tillämpas övergångsvis för den första taxering som påverkas av den nya sparformen. Därtill kommer den omständigheten att också den föreslagna skatteförfarandelagen, där lagrådsgranskning alltså pågår, är föremål för ändringsförslag i förevarande lagrådsremiss (lagförslag 2.11). Slutligen innehåller lagrådsremissen också förslag till ändring i en lag som ingår i en remiss som regeringen tidigare avlämnat till Lagrådet och där granskningen är avslutad - men som ännu inte influerat i en proposition - nämligen förslaget om ändring i lagen (0000:000) om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Det kan nämnas att lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter föreslås upphävd i lagrådsremissen om skatteförfarandet.

De anförda exemplen visar att det kommer att ställas utomordentligt höga krav på noggrannhet och precision i det fortsatta beredningsarbetet. Om det i det arbetet säkerställs att de många skilda lagarna, lagändringarna och övergångsbestämmelserna är samstämda med varandra finns det en möjlighet att tillämpningen kan underlättas. Men det måste ändå konstateras att det förefaller som om tillämpningen av regelkomplexet kring den nya sparformen inte underlättas

av att reformen är tänkt att sättas i kraft samtidigt med en omfattande förändring av skatteförfarandet.

Den valda lagstiftningstekniken har i endast begränsad omfattning givit Lagrådet möjlighet att i ett sammanhang granska infasningen av de nya reglerna. Med hänsyn till att det får förutsättas att en samordning sker i den fortsatta beredningen kan Lagrådet godta den valda tekniken.

Lagförslagen i övrigt

Övriga lagförslag lämnas utan erinran.

Bilaga till Lagrådets protokoll rörande Schablonbeskattat investeringssparkonto och ändrad beskattning av kapitalförsäkring;

Anm. för att underlätta läsningen har i förekommande fall numreringen av paragraferna i lagrådsremissens lagförslag angivits inom parentes.

Lagförslag

Förslag till lag om investeringssparkonto

Härigenom föreskrivs följande.

Innehåll

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om investeringssparkonto.

I inkomstskattelagen (1999:1229) finns bestämmelser om beskattningen av den som innehar ett investeringssparkonto.

Definitioner m.m.

2 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229), om inte något annat anges eller framgår av sammanhanget.

De termer och uttryck som används omfattar också motsvarande utländska företeelser om det inte anges eller framgår av sammanhanget att bara svenska företeelser avses. Termen handelsplattform omfattar inte företeelser utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

3 § Med investeringssparkonto avses ett konto som uppfyller villkoren i denna lag.

4 § Med kontoinnehavare avses den som innehar ett investeringssparkonto.

5 § Med investeringsföretag avses

1. ett svenskt värdepappersbolag som har tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 1 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
2. ett svenskt kreditinstitut som har tillstånd att bedriva bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
3. ett utländskt värdepappersföretag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som där har tillstånd att tillhandahålla sidotjänster som avses i bilaga I, avsnitt B punkt 1 till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG¹, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU², eller
4. ett utländskt kreditinstitut som hör hemma i en stat inom EES och som där fått auktorisation att starta och driva verksamhet i kreditinstitut som avses i artikel 6 Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut³, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU⁴.

6 § Med investeringstillgångar avses

1. finansiella instrument som är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
2. finansiella instrument som handlas på en handelsplattform, eller
3. andelar i en investeringsfond.

7 § Finansiella instrument som har getts ut av ett företag är inte investeringstillgångar om innehavaren av instrumenten, direkt eller indirekt, äger eller på liknande sätt

¹ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1 (Celex 32004L0039).

² EUT L 331, 15.12.2010, s. 120 (Celex 32010L0078).

³ EUT L 177, 30.6.2006, s. 21 (Celex 32006L0048).

⁴ EUT L 331, 15.12.2010, s. 120 (Celex 32010L0078).

innehåller andelar i företaget som motsvarar minst 10 procent av rösterna för samtliga andelar eller av kapitalet i företaget.

Vid bedömningen av hur stor andel av rösterna eller kapitalet i företaget som innehavaren av de finansiella instrumenten har, ska innehavaren även anses äga andelar i företaget som innehavarens närstående, direkt eller indirekt, äger eller på liknande sätt innehåller.

Kvalificerade andelar är inte investeringstillgångar.

Förvaring av tillgångar

8(16) § På ett investeringssparkonto får bara investeringstillgångar och kontanta medel förvaras om inte något annat anges i 16 -18 §§. Tillgångar som avses i 7 § får bara förvaras på ett investeringssparkonto under de förutsättningar som framgår av 18 §.

Avtal om investeringssparkonto

9(9) § Ett avtal om investeringssparkonto ska ingås mellan ett investeringsföretag och en fysisk person eller ett dödsbo. Avtalet får inte innehålla villkor som är oförenliga med bestämmelserna i denna lag.

Ett investeringssparkonto får bara innehas av en enda fysisk person eller ett enda dödsbo. Ett investeringssparkonto får bara föras av ett enda investeringsföretag.

Ett investeringssparkonto får inte överlåtas.

Insättning och uttag av kontanta medel

10(10) § Kontanta medel får sättas in på och tas ut från ett investeringssparkonto utan några begränsningar.

Överföring av finansiella instrument till eller från ett investeringssparkonto

11(11) § Vid bedömning av om finansiella instrument får överföras till eller från ett investeringssparkonto är det de finansiella instrumentens klassificering enligt 6–7 §§ när överföringen inleds som avgör vilka bestämmelser om överföring enligt denna lag som ska tillämpas.

Överföring av finansiella instrument till ett investeringssparkonto

12(12) § En kontoinnehavare får bara överföra investeringstillgångar som kontoinnehavaren själv äger till ett eget investeringssparkonto. En kontoinnehavare får inte överföra tillgångar som inte är investeringstillgångar till ett eget investeringssparkonto.

13(13) § Investeringstillgångar får överföras till ett investeringssparkonto från någon annan än kontoinnehavaren bara om tillgångarna överförs till kontot i samband med kontoinnehavarens förvärv av tillgångarna och om förvärvet har skett

1. på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller en handelsplattform,

2. på så sätt att nya fondandelar utfärdats om förvärvet avser andelar i en investeringsfond,

3. från den som har emitterat tillgångarna om förvärvet grundades på tillgångar som vid förvärvet förvarades på kontot,

4. från investeringsföretaget som vid förvärvet förde investeringssparkontot,

5. från övertagande bolag om tillgångarna avsåg ersättning till aktieägarna vid en fusion eller delning av aktiebolag och om tillgångarna förvärvades på grund av aktier som vid förvärvet förvarades på kontot,

6. från köpande företag om förvärvet var ett led i ett förfarande om andelsbyte och om tillgångarna förvärvades på grund av andelar som vid förvärvet förvarades på kontot,

7. från en annan kontoinnehavare om tillgångarna vid förvärvet förvarades på dennes investeringssparkonto, eller

8. genom utdelning på tillgångar som vid förvärvet förvarades på investeringssparkontot.

Investeringsstillgångar som har förvärvats på grund av tillgångar som avses i 7 § eller tillgångar som inte är investeringstillgångar som förvaras på ett investeringssparkonto med stöd av 17 § får inte överföras till kontot.

14(14) § Andra finansiella instrument än investeringstillgångar får överföras till ett investeringssparkonto från någon annan än kontoinnehavaren bara om tillgångarna överförs till kontot i samband med kontoinnehavarens förvärv av tillgångarna och om förvärvet har skett

1. från den som har emitterat tillgångarna om tillgångarna senast den trettionde dagen efter den dag då de emitterades avses bli upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller en handelsplattform,

2. från den som har emitterat tillgångarna om förvärvet avsåg teckningsrätter, fondaktierätter, säljrätter eller liknande finansiella instrument och om förvärvet grundades på tillgångar som vid förvärvet förvarades på kontot,

3. från övertagande bolag om tillgångarna avsåg annan ersättning än kontanta medel till aktieägarna vid en fusion eller delning av aktiebolag och om tillgångarna förvärvades på grund av aktier som vid förvärvet förvarades på kontot,

4. från köpande företag om förvärvet var ett led i ett förfarande om andelsbyte och om tillgångarna förvärvades på grund av andelar som vid förvärvet förvarades på kontot, eller

5. genom utdelning på tillgångar som vid förvärvet förvarades på investeringssparkontot.

Tillgångar som avses i 7 § får inte överföras till investeringssparkontot med tillämpning av första stycket 1. Inte heller tillgångar som inte är investeringstillgångar som har förvärvats på grund av tillgångar som avses i 7 § eller på grund av tillgångar som inte är investeringstillgångar som förvaras på ett investeringssparkonto med stöd av 17 § får överföras till kontot.

15(15) § Förvärv av finansiella instrument som ska överföras till ett investeringssparkonto enligt 13 eller 14 § ska betalas med tillgångar som förvaras på kontot.

16(17) § Finansiella instrument som inte är investeringstillgångar men som var sådana tillgångar när de överfördes till ett investeringssparkonto eller som har överförts till kontot med stöd av 14 § första stycket 2–5 får förvaras på investeringssparkontot till och med den sextionde dagen efter utgången av det kvartal då tillgångarna upphörde att vara investeringstillgångar respektive blev förtecknade på kontot. Tillgångarna ska avföras från kontot senast denna dag.

Om tillgångarna övergår till att vara investeringstillgångar, får de förvaras på investeringssparkontot enligt 8 §.

17(18) § Andra finansiella instrument än investeringstillgångar som har överförts till ett investeringssparkonto med stöd av 14 § första stycket 1 får förvaras på investeringssparkontot till och med den sextionde dagen efter den dag då de emitterades. Tillgångarna ska avföras från kontot senast denna dag.

Om tillgångarna övergår till att vara investeringstillgångar inom den angivna tidsfristen, får de förvaras på investeringssparkontot enligt 8 §.

18(19) § Tillgångar som avses i 7 § och som inte var sådana tillgångar när de överfördes till ett investeringssparkonto eller som har överförts till kontot med stöd av 14 § första stycket 2–5 får förvaras på investeringssparkontot till och med den trettionde dagen efter den dag då tillgångarna först klassificerades som sådana tillgångar eller blev förtecknade på kontot. Tillgångarna ska, även om de under tidsfristen övergår till att klassificeras som andra tillgångar, avföras från kontot senast denna dag.

Överföring av finansiella instrument från ett investeringssparkonto

19(20) § En kontoinnehavare får bara överföra finansiella instrument från ett investeringssparkonto till ett annat eget konto under de förutsättningar som framgår av 20 §.

En kontoinnehavare får bara överföra finansiella instrument från ett investeringssparkonto till någon annan under de förutsättningar som framgår av 21, 23 eller 24 §.

20(21) § En kontoinnehavare får överföra

1. investeringstillgångar som kontoinnehavaren själv äger till ett annat eget investeringssparkonto, eller

2. andra tillgångar än investeringstillgångar till ett annat eget konto som inte är ett investeringssparkonto.

21(22) § Finansiella instrument får överföras till någon annan än kontoinnehavaren om kontoinnehavaren har överlåtit tillgångarna genom försäljning, byte eller liknande överlåtelse av tillgångarna

1. på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller en handelsplattform,

2. på så sätt att fondandelarna löses in i fonden, om överföringen avser andelar i en investeringsfond,

3. till den som har emitterat tillgångarna,

4. till investeringsföretaget som vid överlåtelsen förde investeringssparkontot,

5. till budgivaren om överlåtelsen var ett led i ett offentligt uppköpserbjudande,

6. till köpande företag om överlåtelsen var ett led i ett förfarande om andelsbyte,

7. till majoritetsaktieägaren i ett bolag om överlåtelsen var ett led i ett förfarande om inlösen av minoritetsaktier i samma bolag, eller

8. till en annan kontoinnehavare om tillgångarna förs över till förvärvarens investeringssparkonto.

Finansiella instrument som inte är investeringstillgångar får inte överföras från ett investeringssparkonto med tillämpning av första stycket 8.

22(23) § Om finansiella instrument som förvaras på ett investeringssparkonto överlåtits på ett sådant sätt som avses i 21 § första stycket 1–7, ska ersättning som lämnas i form av kontanta medel överföras direkt till investeringssparkontot.

Om finansiella instrument som förvaras på ett investeringssparkonto överlåtits på ett sådant sätt som avses i 21 § första stycket, ska ersättning som lämnas i form av investeringstillgångar överföras direkt till investeringssparkontot. Ersättning i form av andra tillgångar än investeringstillgångar får överföras till investeringssparkontot bara om tillgångarna har förvärvats på sådant sätt som avses i 14 §.

Ersättning vid överlåtelse av tillgångar som avses i 7 § och som förvaras på ett investeringssparkonto eller av tillgångar som inte är investeringstillgångar som förvaras på ett investeringssparkonto med stöd av 17 § får inte överföras till kontot.

23(24) § Investeringstillgångar som har överlåtits genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt får överföras till ett annat investeringssparkonto.

24(25) § Tillgångar som inte är investeringstillgångar och som har överlåtits genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt får överföras till ett konto som inte är ett investeringssparkonto.

Ränta, utdelning och annan avkastning

25(26) § Ränta, utdelning och annan avkastning än ersättning vid överlåtelse på tillgångar som förvaras på ett investeringssparkonto ska överföras direkt till investeringssparkontot.

Ränta, utdelning och annan avkastning än ersättning vid överlåtelse på tillgångar som förvaras på ett investeringssparkonto och som inte är investeringstillgångar får inte överföras till investeringssparkontot om de

1. är sådana som avses i 7 §, eller

2. förvaras på investeringssparkontot med stöd av 17 §.

Ett investeringssparkonto upphör

26(27) § Ett konto upphör som investeringssparkonto när det avslutas. Ett investeringssparkonto får inte avslutas om det förvaras investeringstillgångar på kontot eller om sådana tillgångar har förvärvats för att förvaras på kontot men ännu inte har förtecknats på kontot.

27(28) § Ett konto upphör som investeringssparkonto när kontoinnehavaren eller investeringsföretaget inte följer bestämmelserna i denna lag.

Ett konto upphör dock inte som investeringssparkonto enbart av den anledningen att andra tillgångar än investeringstillgångar förvaras på investeringssparkontot i strid med 16 § eller att investeringsföretaget inte lämnar information enligt 30 §.

28(29) § Om företaget som för ett investeringssparkonto inte längre anses vara ett investeringsföretag på grund av att tillstånd som avses i 5 § har återkallats, upphör kontot som investeringssparkonto. Om verksamheten enligt beslutet om återkallelse ska upphöra eller vara avvecklad vid en senare tidpunkt, upphör kontot som investeringssparkonto vid den senare tidpunkten.

Information

29(30) § Innan ett investeringsföretag ingår ett avtal om investeringssparkonto med en fysisk person eller ett dödsbo ska investeringsföretaget lämna information om

1. avgifter på investeringssparkontot,
2. hur tillgångarna på ett investeringssparkonto beskattas och hur skatten tas ut,
3. vad som avses med investeringstillgångar och finansiella instrument som inte är investeringstillgångar,
4. hur länge andra finansiella instrument än investeringstillgångar får förvaras på ett investeringssparkonto, och

5. under vilka förutsättningar andra finansiella instrument än investeringstillgångar får avföras från ett investeringssparkonto.

Informationen ska lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för mottagaren.

Ett konto kan vara ett investeringssparkonto även om investeringsföretaget inte lämnar information enligt första och andra styckena.

30(31) § Investeringsföretaget är skyldigt att informera kontoinnehavaren om att finansiella instrument som inte är investeringstillgångar förvaras på investeringssparkontot eller att kontot har upphört som investeringssparkonto. Informationen ska lämnas inom fem dagar från det att företaget har fått sådan kännedom.

När andra finansiella instrument än investeringstillgångar förvaras på ett investeringssparkonto, ska investeringsföretaget dessutom informera om när tillgångarna senast måste avföras från kontot enligt 16–18 §§.

Vid tillämpning av första stycket ska investeringsföretaget anses ha fått kännedom om att andra finansiella instrument än investeringstillgångar förvaras på investeringssparkontot när tjugofem dagar har gått från utgången av det kvartal då de dessa tillgångar först förvarades på investeringssparkontot i egenskap av andra tillgångar än investeringstillgångar. Detta gäller dock inte för tillgångar som avses i 7 § eller som förvaras på investeringssparkontot med stöd av 17 §.

31(32) § Om information enligt 29 eller 30 § inte lämnas ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Informationen ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket marknadsföringslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.